

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ІННОВАЦІЙНИХ ВИТРАТ НА КАПІТАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ

©2020 СМОКВІНА Г. А., ПОПОВИЧ К. Ф.

УДК 330:657.658
JEL: D92; E22; G31; M40; O32

Смоквіна Г. А., Попович К. Ф. Організаційні аспекти щодо формування облікової політики інноваційних витрат на капітальні інвестиції

У статті окреслено позитивні аспекти інноваційно-технологічного напрямку. Встановлено взаємопов'язаність інвестиційної, операційної та фінансової діяльності, а також впливовість елементу інноваційності на всі три складові. Розглянуто облік інновацій; висвітлено питання, пов'язані з вирішенням організаційно-методичних проблем обліку інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств. Зазначено, що вибір методологічного забезпечення обліку інноваційного процесу залежить не тільки від характеру реалізації інноваційного плану, але й від джерела його фінансування. Залежно від способу фінансування інноваційних ініціатив визначено зміни, які вони внесуть у формування фінансових ресурсів та облікових систем, що будуть використовуватися для оплати інноваційних витрат. Вказано напрямки, за якими можуть здійснюватися інновації, а також описано особливості їх обліку. Визначено два концептуальні підходи до послідовності інноваційного процесу. Освітлено важливі питання, що постають в інноваційній діяльності, та визначено методи віднесення інноваційних витрат у облік. Вказано об'єкти обліку інноваційної діяльності. Для ліпшого відстеження інформації та підвищення організації інноваційного процесу необхідна розробка облікової політики витрат інноваційної діяльності. Висвітлено основні складові та елементи облікової політики в частині інноваційних витрат на капітальні інвестиції, які потрібно враховувати при формуванні облікової політики. Правильно регламентована облікова політика допомагає суттєво покращити ведення господарської діяльності на підприємстві та дозволяє власникам правильно та своєчасно реагувати на процеси, що відбуваються під час її здійснення. Стосовно вартості інновацій, конкретизація елементів облікової політики забезпечить учасникам інноваційного процесу доступ до справедливої та прозорої інформації для формування ефективної управлінської здатності прийняти рішень.

Ключові слова: інновації, облік, облікова політика, інноваційні витрати, капітальні інвестиції.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-9-205-211>

Рис.: 3. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 8.

Смоквіна Ганна Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту, Одеський національний політехнічний університет (просп. Шевченка, 1, Одеса, 65044, Україна)

E-mail: smokvinaann@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-6058-4720>

Попович Катерина Федорівна – студентка, Одеський національний політехнічний університет (просп. Шевченка, 1, Одеса, 65044, Україна)

E-mail: popovych.ekateryna@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-9368-8072>

UDC 330:657.658
JEL: D92; E22; G31; M40; O32

Smokvina G. A., Popovych K. F. The Organizational Aspects of the Formation of Accounting Policies for Innovation Expenditures on Capital Investments

The article outlines positive aspects of the innovation-technological direction. The authors define interconnectedness of investment, operational and financial activities, as well as the influence of the element of innovation on all three mentioned components. Accounting for innovations is considered; the issues related to solving organizational-methodological problems of accounting of investment and innovation activities of enterprises are highlighted. It is specified that the choice of a methodological support for accounting the innovation process depends not only on the nature of the implementation of the innovation plan, but also on the source of its financing. Depending on the way the innovation initiatives are financed, the changes they will make to the formation of financial resources and the accounting systems that will be used to pay for innovation expenditures are defined. The authors point out the directions in which innovations can be carried out are indicated, as well as the peculiarities of their accounting. Two conceptual approaches to the sequence of the innovation process are identified. The important issues that arise in innovation activity are illuminated and methods of attributing innovation expenditures to accounting are defined. The objects of accounting of innovation activity are indicated. To better track information and increase the organization of the innovation process, it is necessary to develop an accounting policy of the costs of innovation activity. The main components and elements of accounting policy in terms of innovative capital investment costs to be considered in the formation of accounting policies are highlighted. A properly regulated accounting policy helps to significantly improve the conduct of economic activity at the enterprise and allows owners to respond correctly and in a timely manner to the processes taking place during its implementation. With regard to the cost of innovation, the concretization of elements of accounting policy will provide participants in the innovation process with access to fair and transparent information to form an efficient managerial ability to make decisions.

Keywords: innovations, accounting, accounting policies, innovation expenditures, capital investments.

Fig.: 3. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 8.

Smokvina Ganna A. – PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Accounting, Analysis and Audit, Odesa National Polytechnic University (1 Shevchenko Ave., Odesa, 65044, Ukraine)

E-mail: smokvinaann@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-6058-4720>

Popovych Kateryna F. – Student, Odesa National Polytechnic University (1 Shevchenko Ave., Odesa, 65044, Ukraine)

E-mail: popovych.kateryna@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-9368-8072>

Розвиток діяльності сучасних підприємств зумовлений реалізацією інноваційних процесів та модернізації. Інновації тісно пов'язані з інвестиціями. Завдяки посиленню відтворення та вдосконаленню використання існуючих основних фондів за рахунок збільшення капітальних вкладень можна буде підвищити ефективність виробничої діяльності всіх підприємств суб'єкта господарювання. По мірі розширення шляху до економічного розвитку зростає потреба в достовірній і повній інформації, необхідній для прийняття оперативних і стратегічних рішень. Більшість цієї інформації надається системою бухгалтерського обліку. Проте в організації бухгалтерському обліку капітальних інвестицій існує багато проблем, які потребують вирішення. Тому важливо вирішувати економічні питання, пов'язані з удосконаленням інформаційного забезпечення інновацій і розвитку, розкриттям інновацій у системах фінансового та управлінського обліку.

Можна сказати, що саме за допомогою капітальних інвестицій підприємство може здійснювати інвестиційно-інноваційну політику, спрямовану на модернізацію виробництва та покращення якості продукції. Крім того, підприємство може здійснювати розширене відтворення своїх необоротних активів, залучаючи до виробництва новітні технології та «ноу-хау», що, своєю чергою, приведе до зниження собівартості товарів та підвищення прибутковості (рентабельності) підприємства [5].

Сучасні вітчизняні здобутки в інноваційній сфері представлені у працях М. І. Туган-Барановського, Ю. М. Бажала, М. П. Денисенка, П. Н. Завліна, С. М. Ілляшенка, В. В. Стадника, П. П. Микитюка. Проблема обліково-аналітичного та організаційно-методичного забезпечення інноваційного розвитку присвячували увагу такі вчені, як: О. С. Бородкін, О. О. Ільченко, М. С. Пушкар, Я. Д. Крупка. Проблемні питання організації обліку капітальних інвестицій висвітлювалися у працях М. Т. Білухи, Ф. Ф. Бутинця, В. В. Величка,

Л. В. Вербицької, В. М. Добровського, С. М. Голова, В. А. Калькутіна, Б. С. Кругляка, Н. М. Ткаченка, Т. П. Остапчука.

У працях М. Т. Білухи, Ф. Ф. Бутинця, П. Є. Житного, В. Г. Лінника, Г. О. Партина та інших увага приділяється якості отриманої інформації при виборі облікової політики, що, своєю чергою, є важливою умовою забезпечення точною інформацією внутрішніх і зовнішніх суб'єктів фінансової звітності. Як зазначають М. С. Пушкар і М. Т. Щирба, від прийнятої облікової політики залежить не тільки фінансовий результат, а й фінансовий стан підприємства [6].

Однак багато питань, пов'язаних з організацією бухгалтерського обліку капітальних вкладень, усе ще є незавершеними і потребують вирішення.

Метою статті є дослідження інноваційних витрат на капітальні інвестиції та відображення їх у обліковій політиці сучасних підприємств.

Облік набуває вагомого значення в системах управління інвестиціями, чия функція полягає у відстеженні динаміки, обсягів, тенденцій і відтоків інвестицій; їх місця розташування (країна, регіон, підприємство) у будь-який момент часу; основних факторів ефективності та причин (політичних, економічних, правових, соціальних, культурних) ослаблення інвестиційної привабливості від операційної діяльності.

Важливу роль у системі обліку капітальних інвестицій відіграють методи їхньої оцінки. Методи оцінки капітальних інвестицій можна умовно поділити на дві групи: консервативні та динамічні. До консервативних методів оцінки капітальних інвестицій належить оцінка за історичною собівартістю, нормативними затратами, первісною та залишковою вартістю. До динамічних методів зараховують оцінку за поточною, чистою, справедливою та дисконтованою вартістю та за експертною оцінкою. Таким чином, у наказі про облікову політику кожного підприємства доцільно передбачити пункти, де визна-

чено методи оцінки капітальних інвестицій з їхньою конкретизацією та зазначенням умов, за яких вони можуть застосовуватися [2].

Інвестиційна, операційна діяльність та фінансування взаємопов'язані. І елемент інноваційності впливає однаковою мірою на всі три складові (рис. 1) [3].

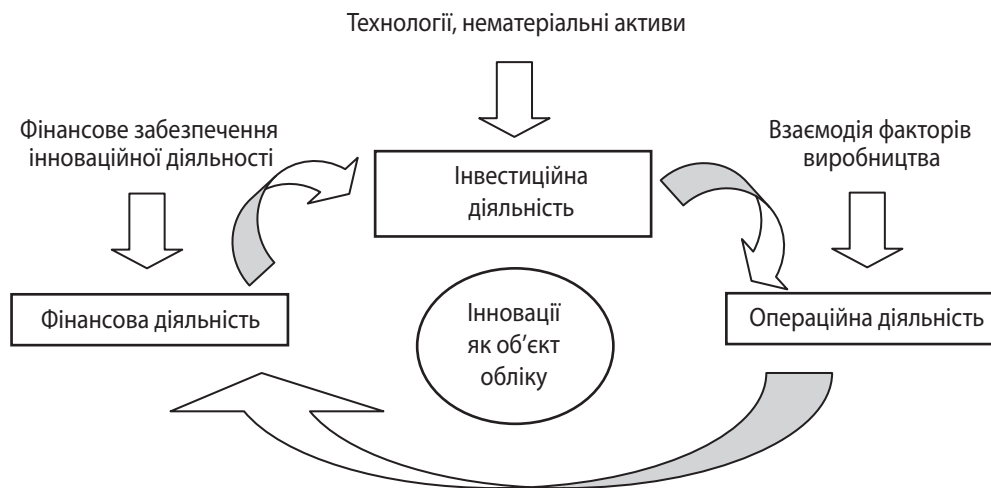

Рис. 1. Облік інновацій у взаємозв'язку з видами діяльності [3]

Вибір методології обліку інноваційного процесу значною мірою залежить не лише від характеру реалізації інноваційного плану, але й від джерела його фінансування.

При виборі того чи іншого джерела фінансування довгострокових інвестицій, будь то зовнішні чи внутрішні джерела, потрібно виходити з необхідності досягнення найбільшого економічного ефекту. Вибір джерела покриття інвестиційних потреб, впливаючи на інвестиційну активність, дозволяє сільськогосподарським підприємствам впливати на структуру пасивів, ступінь ризику інвестиційної діяльності тощо. Процес організації обліку довгострокових інвестицій і джерел їх фінансування на підприємстві є трудомістким і залежить від специфіки його діяльності, обраної облікової політики, яка має відповідати вимогам чинного законодавства та сприяти підвищенню інвестиційної привабливості [4].

Сьогодні облік інформації про вартість інноваційних процесів не є упорядкованим і систематичним. Відсутня нормативно-законодавча база форми, сутності, структури та змісту аналітичного обліку інноваційних витрат. Звітні форми не розкривають повномірної інформації про показники результативності інноваційної діяльності. З цього випливає додаткова проблема – потрібно витратити багато часу на формування

додаткових показників, аби отримати детальне бачення картини про інноваційну діяльність підприємства, тобто ускладнюється отримання оперативних даних.

Мета бухгалтерського обліку інноваційної діяльності полягає у створенні інформаційної бази для управління процесами розробки, впро-

вадження та реалізації інновацій на підприємстві. Завдання бухгалтерського обліку полягають у реалізації напрямів створення, впровадження та продажу інновацій та містять [7]:

- ✦ оцінку інноваційної діяльності;
- ✦ надання оперативної інформації для управління процесами розробки, впровадження та реалізації інновацій;
- ✦ ведення реєстрів аналітичного та синтетичного обліку для відображення процесів інноваційної діяльності;
- ✦ надання управлінської, бухгалтерської та статистичної звітності для контролю за процесами створення, впровадження та реалізації продуктів інноваційної діяльності.

Облік капітальних проектів інноваційної спрямованості значною мірою спирається на системи фінансування капітальних інвестицій. Можуть бути включені деякі сфери фінансової підтримки інновацій: власні кошти компанії, довгострокові або короткострокові банківські позики, кошти місцевого та державного бюджету, особисті або корпоративні внески.

Ці способи фінансування інноваційних ініціатив внесли значні зміни у формування фінансових ресурсів та облікових систем, які вони використовують для оплати інноваційних витрат. На-

приклад, при фінансуванні з банківської позики потрібно враховувати кредитні ресурси, банківські відсотки та повернення кредиту. Інновації за рахунок муніципального бюджету вимагають роздільного розподілу цільових бюджетних коштів, списання під час введення в експлуатацію активів, вільної ідентифікації та обліку отриманих активів та підрахунку доходів як підтвердження знецінення впроваджених інноваційних активів. Збираючи кошти на інноваційні підрозділи на пайовій основі, необхідно вести облік записів про внески паїв і заборгованості, що виникають у результаті участі підрозділу в інвестиціях, розподіляти об'єкти серед учасників після набуття чинності або вести облік спільної діяльності.

Виходячи з інноваційної спрямованості сучасним підприємствам у створенні інтелектуальних інновацій необхідно сформувати обліково-інформаційне забезпечення кожного з етапів інноваційного проекту через [3]:

- 1) планування (прогнозування) інноваційних витрат відповідно до конкретних калькуляційних статей;
- 2) бюджетування інвестицій та фінансового забезпечення за кожним етапом створення новацій;
- 3) створення системи обробки первинної документації та реєстрації інноваційних витрат;
- 4) розробку методики оцінки об'єктів інтелектуальної власності та визначення їх первинної вартості;
- 5) обліково-аналітичну обробку даних про впровадження нововведень в експлуатацію;
- 6) облікове забезпечення даних про комерціалізацію знань та об'єктів інтелектуальної власності.

Визнання витрат, понесених замовником при створенні об'єктів інновації інтелектуально-

го характеру, капітальними чи поточними витратами наведено на *рис. 2* [3].

З точки зору інформаційної підтримки управління слід трактувати інноваційний процес як процес перетворення наукових здобутків в інновації для отримання результатів та його практичного застосування.

Існує два концептуальні підходи до визначення послідовності інноваційного процесу [1]:

- ✦ *технологічного детермінізму* (фундаментальні дослідження, прикладні дослідження, винахід, науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи (НДДКР), виробництво, маркетинг, збут, прибуток);
- ✦ *ринкової потреби* (усвідомлення потреб, винахід, НДДКР, виробництво, маркетинг, збут, прибуток).

Першій концепції відповідає інноваційна діяльність суб'єктів господарювання, що є іншим видом операційної діяльності, а другий – інноваційна діяльність, що є основною для суб'єкта господарювання [1].

У зв'язку з цим на формування облікової політики інновацій безпосередньо впливають концепції, що відповідають інноваційному суб'єкту.

Відповідно, стосовно визначення методичних аспектів облікової політики інноваційної діяльності необхідно визначити вид інновацій [1]:

1. Розробка новітньої технології, продукції або послуг.
2. Організаційно-технічне рішення.

У межах першого напрямку в обліковій політиці щодо інноваційної діяльності повинні відображатися основні елементи обліку інноваційних витрат і порядок їх відображення. У рамках другого напрямку в обліковій політиці має бути закріплено бухгалтерський супровід процедур придбання (набуття) авторських прав.

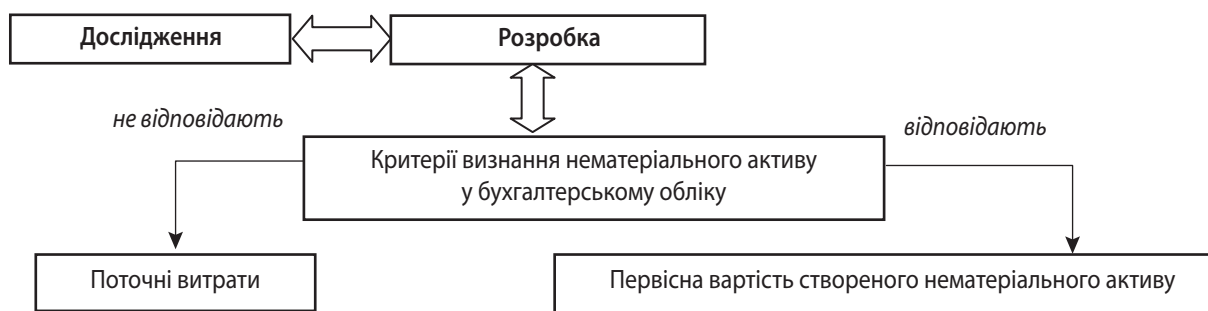

Рис. 2. Порядок визнання в обліку витрат на створення об'єктів інновацій [3]

В інноваційній діяльності постають два важливі питання:

1) *Куди віднести результати інноваційної діяльності?*

Тут є два шляхи: капіталізація або комерціалізація. Моментом розмежування є вид діяльності, до якого відносять витрати на інновацію. Якщо для підприємства інноваційна діяльність не є основною, то витрати розглядаються як операційні, відповідно результати інноваційної діяльності капіталізуються, тобто нарощується додатковий капітал. Якщо ж інноваційна діяльність для підприємства є основною діяльністю, то ми визначаємо прибуток від результатів інноваційної діяльності, тобто відбувається процес комерціалізації, а отже, розробка облікової політики щодо інноваційних витрат є необхідністю.

2) *Кому буде належати авторське право?*

Якщо фізичним особам оплачується робота за інноваційну діяльність, то її результати повинні належати підприємству. Проте, відповідно до Цивільного кодексу України та Закону України «Про авторське право і суміжні права», первинним суб'єктом авторського права є автор твору, а також інші фізичні та юридичні особи, які набули прав на твори відповідно до договору або закону.

Інноваційні процес та інвестиції перебувають у нерозривному зв'язку та є складовими інноваційної діяльності. Деякі інноваційні проекти та плани можуть бути реалізовані шляхом безперервних операцій без залучення інвестиційних коштів, тобто під час поточного періоду.

Мультиваріантні організаційні форми та можливості використання результатів інноваційної діяльності потребують при розробці облікової політики ідентифікації облікових об'єктів (рис. 3) [1].

При розробці облікової політики витрат інноваційної діяльності, результати якої передбачено капіталізувати, необхідно розмежувати витрати на формування собівартості нематеріального активу, що створюється, та додаткові витрати, що виникають у результаті розповсюдження (збуту) продукції, вартість якої списується на витрати збутової діяльності, а покриваються за рахунок доходу від продажу. На формування облікової політики витрат інноваційної діяльності безпосередньо впливає її напрям [1]:

- ✦ створення інноваційного продукту, що капіталізується;
- ✦ створення інноваційного продукту, що реалізується.

З точки зору витрат на інновації формування облікової політики напряму залежить від організаційної форми підприємства. Тому в складі інноваційно активного підприємства можуть діяти самостійні економічні сектори: науково-дослідницькі центри, науково-дослідницькі інститути, експериментальні фабрики, дочірні компанії та філії. Для таких структур виробництво інноваційного продукту є основним видом діяльності. Зазвичай вони є юридичними особами і можуть виконувати всю бухгалтерську роботу як звичайний суб'єкт підприємницької діяльності та звітують за встановленими формами. Вартість придбання інноваційної продукції в таких компанії ґрунтується на відпускній ціні (контрактній ціні) між покупцем і продавцем товару. У деяких випадках інноваційна продукція може бути виміряна за ринковими цінами, справедливою вартістю та майбутніми грошовими потоками, що має бути окреслено в обліковій політиці.

Правильно регламентована облікова політика допомагає суттєво покращити ведення бізнесу на підприємстві та дозволяє власникам правильно та своєчасно розуміти процеси, що відбуваються під час підприємницької діяльності. При формуванні облікової політики в частині інноваційних витрат на капітальні інвестиції необхідно охопити всі її складові, які розкрито в табл. 1.

Основними елементами облікової політики для розкриття повноцінної інформації щодо капітальних інвестицій є: затвердження документообігу та технології обробки облікової інформації; встановлення правил оцінки об'єктів капітального інвестування; складання реєстрів та звітності; розробка робочого плану рахунків; порядок проведення інвентаризації [8].

Прогрес сучасних інноваційних технологій привів до появи нових інноваційних формувань, метою яких є створення важливих інноваційних проектів та передача їх у виробництво. До них належать інноваційні центри, бізнес-інкубатори, венчурне фінансування, технологічні парки та поліси. Вони можуть діяти як незалежні юридичні суб'єкти та будувати відносини з клієнтами інноваційної продукції на контрактній основі, що вимагає від цих суб'єктів безпосередньо розробляти облікову політику в частині інновацій.

Отже, вищеназвані особливості треба врахувати при розробці облікової політики, аби підвищити продуктивність ведення обліку інноваційної діяльності. Конкретизація елементів облікової

Рис. 3. Об'єкти обліку інноваційної діяльності [1]

Таблиця 1

Основні складові облікової політики в частині інноваційних витрат на капітальні інвестиції

Складова	Зміст
Теоретична	Повинна розкривати принципи організації обліку інноваційних витрат на капітальні інвестиції
Методична	Сукупність методів та критеріїв оцінки, що регламентують облік капітальних інвестицій в інноваційну діяльність
Технологічна	Передбачає затвердження Робочого плану рахунків, вибір форми бухгалтерського обліку, розробку та затвердження типових форм первинних документів для обліку інвестицій, затвердження графіка документообігу, форм внутрішньої звітності, визначення порядку заповнення та строків подання звітності за операціями із інвестиціями
Організаційна	Встановлення переліку осіб, відповідальних за відображення в обліку операцій із довгостроковими інвестиціями, розробку посадових інструкцій та внутрішніх стандартів

Джерело: складено на основі [4; 8].

політики в частині інноваційних витрат забезпечить учасникам інноваційного процесу отримання справедливої та прозорої інформації для формування ефективних управлінських рішень.

ВИСНОВКИ

Сьогодні питання, що пов'язані з інвестиційною діяльністю в Україні, стали дуже актуальною темою. Інвестиції, пов'язані з капітальними

вкладеннями, є важливими, оскільки вони забезпечують основу для сталого функціонування та розвитку бізнесу. Відображення капітальних інвестицій в обліковому процесі має вагомe значення в системах управління інноваційною діяльністю підприємства. Ефективна організація обліку капітальних інвестицій в частині інноваційного процесу для будь-якого підприємства починається з розробки облікової політики.

Центральним завданням корпоративної облікової політики є врахування особливостей відображення в обліковому режимі різних об'єктів капітальних вкладень, формування розумної системи інформаційного фундаменту для прийняття управлінських рішень. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Облікова політика : навч. посіб. / Г. М. Давидов, В. М. Савченко, О. В. Пальчук та ін.. 2-ге вид., перероб. і допов. Кропивницький : Ексклюзив-Систем, 2017. 362 с.
2. Дерій В. А., Камінська Т. Г. Облік і аналіз капітальних інвестицій для забезпечення розвитку процесу виробництва. *Проблеми економіки*. 2015. № 3. С. 258–266. URL: https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2015-3_0-pages-258_266.pdf
3. Крупка Я. Д., Питель С. В., Мельничук І. В. Облік інвестиційно-інноваційної діяльності: навч. посіб. Тернопіль : Крок, 2016. 255 с.
4. Любар О. О. Організація обліку довгострокових інвестицій та джерел їх фінансування. *Ефективна економіка*. 2019. № 4. DOI: 10.32702/2307-2105-2019.4.57
5. Подмешальська Ю. В., Мельник С. В. Аналіз сутності категорії «капітальні інвестиції» з метою організації обліку на підприємстві. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2015. Вип. 14. Ч. 3. С. 161–164.
6. Smokvina A. A., Kaverina S. Yu., Lihanenko K. V. Influence Elements in Accounting Policies on the Financial Results of the Company. *Економіка: реалії часу*. 2016. № 1. С. 61–71. URL: <https://economics.opu.ua/files/archive/2016/No1/61.pdf>
7. Ющак Ж. М. Особливості обліку витрат інноваційної діяльності. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. Серія «Бухгалтерський облік, контроль і аналіз»*. 2014. Вип. 3. С. 449–458. DOI: [https://doi.org/10.26642/pbo-2014-3\(30\)-449-458](https://doi.org/10.26642/pbo-2014-3(30)-449-458)
8. Ярмолюк О. Ф., Шишка Р. О. Організаційно-методичні аспекти обліку капітальних інвестицій. *Облік і фінанси*. 2019. № 1. С. 71–82. DOI: 10.33146/2307-9878-2019-1(83)-71-82

REFERENCES

- Davydov, H. M. et al. *Oblikova polityka* [Accounting Policy]. Kropyvnytskyi: Eksklyuzyv-System, 2017.
- Derii, V. A., and Kaminska, T. H. "Oblik i analiz kapitalnykh investytsii dlia zabezpechennia rozvytku protsesu vyrobnytstva" [Accounting and Analysis of Capital Investments to Ensure the Production Process Development]. *Problemy ekonomiky*. 2015. https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2015-3_0-pages-258_266.pdf

- Krupka, Ya. D., Pytel, S. V., and Melnychuk, I. V. *Oblik investytsiino-innovatsiinoi diialnosti* [Accounting for Investment and Innovation Activities]. Ternopil: Krok, 2016.
- Liubar, O. O. "Orhanizatsiia obliku dovhostrokovykh investytsii ta dzherel yikh finansuvannia" [Organization of Accounting for Long-term Investments and Sources of Their Financing]. *Efektivna ekonomika*, no. 4 (2019). DOI: 10.32702/2307-2105-2019.4.57
- Podmeshalska, Yu. V., and Melnyk, S. V. "Analiz sutnosti katehorii «kapitalni investytsii» z metoiu orhanizatsii obliku na pidpriemstvi" [Analysis of the Essence of Capital Investments Category for the Purpose of Enterprise Accounting]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu. Seriiia «Ekonomiczni nauky»*, vol. 3, no. 14 (2015): 161-164.
- Smokvina, A. A., Kaverina, S. Yu., and Lihanenko, K. V. "Influence Elements in Accounting Policies on the Financial Results of the Company". *Ekonomiczna realii chasu*. 2016. <https://economics.opu.ua/files/archive/2016/No1/61.pdf>
- Yarmoliuk, O. F., and Shyshka, R. O. "Orhanizatsiino-metodychni aspekty obliku kapitalnykh investytsii" [Organizational and Methodical Aspects of Accounting for Capital Investments]. *Oblik i finansy*, no. 1 (2019): 71-82. DOI: 10.33146/2307-9878-2019-1(83)-71-82
- Yushchak, Zh. M. "Osoblyvosti obliku vytrat innovatsiinoi diialnosti" [Features of Accounting for Innovation Costs]. *Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu. Seriiia «Bukhhalterskyi oblik, kontrol i analiz»*, no. 3 (2014): 449-458. DOI: [https://doi.org/10.26642/pbo-2014-3\(30\)-449-458](https://doi.org/10.26642/pbo-2014-3(30)-449-458)